Dosarul nr.2-20207/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu

examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea lui Î.M.G.F.L. nr. 23 din mun.Chișinău în procedura falimentului către Kovali Vladimir, Kovali Larisa și Stamati Olesea cu privire la încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 19.09.2025 Î.M.G.F.L. nr. 23 a depus cerere de chemare în judecată împotriva către Kovali Vladimir, Kovali Larisa, Stamate Olesea a prin care solicită încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că, î n temeiul Hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 2Î-24/2017 din 28 februarie 2017 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 23 din mun. Chișinău. Prin încheierea aceleiași instanțe din 13 septembrie 2017 s-a dispus trecerea întreprinderii în procedura falimentului, în vederea lichidării patrimoniului și distribuirii produsului rezultat, fiind desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Purcel Viorel. Iar în conformitate cu art. 63 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, lichidatorul este persoana responsabilă de conducerea activității în cadrul procedurii falimentului și de exercitarea atribuțiilor stabilite de lege și de instanța de insolvabilitate.

Relatează că, ca urmare a neonorării obligațiilor de plată de către proprietarii și locatarii blocurilor locative gestionate de ÎMGFL nr. 23 din mun. Chișinău, întreprinderea a acumulat datorii față de prestatorii serviciilor locativ-comunale, inclusiv „Termoelectrica” S.A. și „Apă-Canal Chișinău” S.A., situație care a contribuit la incapacitatea de plată și la starea de faliment a acesteia. Iar proprietarii și locatarii blocurilor gestionate de ÎMGFL nr. 23 beneficiază nemijlocit de serviciile comunale prestate, având obligația legală de a achita integral și în termen contravaloarea acestora, în conformitate cu art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402-XV din 24.10.2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală.

Reține că, în cazul neachitării datoriilor pentru serviciile locativ-comunale, inclusiv pentru energia termică, ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului este în drept și are obligația de a acționa consumatorii în judecată pentru recuperarea creanțelor, în scopul stingerii datoriilor sale față de furnizorii serviciilor comunale. Iar potrivit

extrasului din Registrul bunurilor imobile, pârâții Kovali Vladimir, Kovali Larisa și Stamate Olesea sunt proprietarii apartamentului nr. 1A din str. Alexandru Pușkin 33, mun. Chișinău. Aceștia au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, conform normelor și tarifelor în vigoare.

Subliniază că, conform facturii din luna iunie 2025, pârâții au acumulat o datorie totală pentru energia termică în mărime de 8 682,64 lei, însă reclamantul solicită în prezenta acțiune doar încasarea sumei de 2 877,92 lei, aferentă perioadei 01.05.2023 – 31.07.2024. Iar în conformitate cu art. 51 alin. (3) și (4) din Legea nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe, plata pentru serviciile prestate se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate în locuință și/sau la nivel de bloc, iar serviciile necontorizate se repartizează de administrator proporțional suprafeței totale a locuinței. Mai mult potrivit pct. 112 și 115 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 281 din 17.04.2024, plățile pentru serviciile comunale se percep în baza facturilor lunare, iar acestea urmează a fi achitate până la data indicată în factura de plată.

Menționează că, în conformitate cu art. 37 alin. (3) din Legea nr. 75/2015, locatarul este obligat să achite plata pentru serviciile comunale și necomunale conform facturilor prezentate. Lipsa unui contract scris nu exonerează consumatorul de obligația de plată, potrivit art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV și Recomandărilor Curții Supreme de Justiție nr. 11/2012 și nr. 88/2016. Iar în temeiul art. 774 alin. (1), art. 776 și art. 858 alin. (2) din Codul civil, debitorul este ținut să execute obligația în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Afirmă că, ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii prealabile, în conformitate cu art. 916 Cod civil, întrucât pârâții au fost notificați prin facturile lunare privind obligația de plată. Solicită încasarea, în mod solidar, din contul pârâților Kovali Vladimir, Kovali Larisa și Stamate Olesea, în beneficiul ÎMGFL nr. 23 din mun. Chișinău în procedura falimentului, a datoriei pentru consumul energiei termice (prepararea apei calde), acumulată în perioada 01.05.2023 – 31.07.2024, în mărime de 2 877,92 lei, datorie aferentă apartamentului nr. 1A din str. Alexandru Pușkin 33, mun. Chișinău.

În ședința de judecată, reclamantul Î.M.G.F.L. nr. 23 din mun.Chișinău în procedura falimentului a susținut acțiunea din motivele de drept și de fapt invocate și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

Pârâții Kovali Larisa și Stamati Olesea, citați legal, în ședința din judecată nu s-au prezentat.

În ședința de judecată pârâtul Kovali Vladimir nu a recunoscut acțiunea și a declarat că, a achitat lunar serviciile prestate conform facturilor emise de intermediarul SRL „INFOBON”, fapt confirmat prin bonurile de plată anexate pentru perioada iunie–august 2023, în sumă totală de 4 279,40 lei. Pentru luna iunie 2023, în

lipsa prezentării datelor contorului, reclamantul a efectuat un calcul estimativ, stabilind un consum în valoare de 7 105,58 lei, cu 2 826,18 lei mai mult decât suma efectiv datorată și ulterior achitată de pârât. În perioada iulie–decembrie 2023, pârâtul s-a adresat în repetate rânduri către ÎMGFL nr. 23, SRL „INFOBON” și Primăria municipiului Chișinău, solicitând recalcularea consumului de apă caldă pentru luna iunie 2023, invocând caracterul eronat al calculelor efectuate în lipsa indicațiilor contorului și menționând că suma reală datorată, în cuantum de 4 279,40 lei, a fost integral achitată. Relatează că, prin răspunsul oficial nr. K-733 din 23.10.2023, SRL „INFOBON” a recunoscut că, în temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr. 14 din 21.07.2022, stabilirea unor cote fixe de 5%–10% pentru încălzire, fără luarea în considerare a consumului real, este neconstituțională. Totodată, a indicat că gestionarul fondului locativ – ÎMGFL nr. 23, este entitatea competentă să examineze cererile de recalcul, modificare a datelor sau calitate a serviciilor prestate, iar intermediarul nu poate reduce sau exclude sume din oficiu în lipsa solicitării gestionarului și a actelor confirmative.Reține că, ÎMGFL nr. 23 nu a prezentat procese-verbale de citire a contorului, nici acte de constatare a eventualelor defecțiuni sau scurgeri, contrar cerințelor pct. 9 și 14 din Hotărârea Guvernului nr. 191/2002, și nici nu a oferit un răspuns la solicitările formulate de pârâți. În aceste condiții, pârâții au considerat că lipsa unui răspuns echivalează cu acceptarea tăcită a recalculării volumului de servicii calculat eronat.Subliniază că, potrivit pct. 9 alin. (1)–(3) din Hotărârea Guvernului nr. 191/2002, volumul de apă caldă și energie termică se determină în baza indicațiilor contoarelor, iar în lipsa acestora consumul nu poate depăși norma stabilită și urmează a fi recalculat la prezentarea datelor reale. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 14/2022 a fost eliminată sintagma „fără recalculare”, stabilindu-se că orice calcul provizoriu trebuie ajustat ulterior potrivit consumului efectiv. Iar menținerea unei sume suplimentare de aproximativ 2 800 lei, în condițiile în care contorul a fost ulterior citit, iar consumul real a fost achitat, constituie o îmbogățire fără justă cauză, interzisă de art. 1983 Cod civil.

Afirmă că, aspectul calității procesuale active, contractul anexat indică faptul că furnizorul direct al energiei termice este S.A. „Termoelectrica”, iar ÎMGFL nr. 23 are rol de intermediar/gestionar. Consumatorul este proprietarul apartamentului nr. 1A – Kovali Vladimir. În lipsa unui mandat expres de colectare a creanțelor în numele furnizorului, în condițiile art. 1003 Cod civil, ÎMGFL nr. 23 nu poate formula pretenții patrimoniale proprii. Jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv Decizia din 14.11.2019, dosar nr. 2ra-1235/19, a statuat că intermediarul nu se poate substitui furnizorului în calitate de creditor.Menționează că, impunerea unei plăți nejustificate constituie o ingerință în dreptul de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În cauza Brumărescu c. României (1999), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat necesitatea previzibilității și legalității sarcinilor patrimoniale. În cauza Lelas c. Croației (2010) s-a reținut că obligația de plată trebuie să rezulte dintr-o normă clară, iar orice abatere

de la principiul legalității poate constitui o ingerință disproporționată. În cauza Sporrong și Lönnroth c. Suediei (1982), Curtea a statuat că impunerea unei sarcini individuale excesive este incompatibilă cu protecția proprietății.

Reține că, practica națională confirmă aceste principii. Prin decizia CSJ din 17.05.2018, dosar nr. 2ra-501/18, s-a reținut obligația operatorului de a efectua recalcularea imediat ce datele reale sunt disponibile. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09.06.2021, dosar nr. 2a-147/21, s-a stabilit că nu poate fi impusă plata unei sume calculate arbitrar în lipsa consumului real. Prin decizia CSJ din 04.03.2022, dosar nr. 2ra-215/22, s-a statuat că calitatea procesuală activă aparține furnizorului, nu intermediarului administrativ.

Solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de ÎMGFL nr. 23 în procedura falimentului, ca fiind neîntemeiată și neprobabilă, constatarea achitării integrale a obligației de plată pentru serviciile efectiv prestate, obligarea reclamantului la compensarea cheltuielilor de judecată în temeiul art. 92 Cod de procedură civilă și constatarea lipsei calității procesuale active a ÎMGFL nr. 23 în raport cu furnizorul direct S.A. „Termoelectrica”.

Aprecierea instanței

Examinând materialele dosarului, în raport cu prevederile legale, ce guvernează spața, audiind explicațiile părților, instanţa de judecată consideră neceasr de a respinge acțiunea din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, iar instanța își întemeiază hotărârea doar pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile, dacă legea nu prevede altfel.

În ședința de judecată instanța a constat că, obiectul litigiului îl constituie pretinsa existență a unei datorii pentru consumul energiei termice (inclusiv prepararea apei calde) aferente apartamentului nr. 1A din str. Alexandru Pușkin 33, mun. Chișinău, pentru perioada 01.05.2023 – 31.07.2024, în cuantum de 2 877,92 lei.

Instanța reține că pentru luna iunie 2023 reclamantul a efectuat un calcul estimativ al consumului în lipsa indicilor contorului, stabilind un cuantum de 7105,58 lei.

Potrivit pct. 9, lit. 1)-2) din Hotărârea Guvernului nr. 281 din 31.05.2024, se consideră necontorizate unităţile şi se facturează serviciile prestate conform normelor de consum aprobate în cazul în care:

1) nu sunt montate echipamente de măsurare (contoare) pentru evidenţa consumurilor;

2) proprietarul/locatarul nu transmite indicaţiile contorului mai mult de 2 luni consecutiv, până la verificarea contoarelor prin inspectare de către asociaţie/gestionar sau, după caz, furnizor/prestator/operator de servicii, şi nu are încheiat un contract direct cu prestatorul de servicii care are obligaţia de a citi indicii echipamentelor de măsurare, iar consumul de apă pentru primele 2 luni de neprezentare se determină pe baza volumului mediu utilizat în ultimele 2 luni anterioare perioadei de neprezentare.

În ședința de judecată s-a constatat că, suma datoriei la pîrîți s-a format din motive că în luna iunie 2023, ultimii nu și-au îndeplinit obligația de a prezenta indicii contorului, din care motive SRL ”INFO BON” a efectuat calculul consumului de energie termică pentru prepararea apei calde menajere conform consumului mediu, potrivit legislației în vigoare și anume: volumul de 21 m/3(în sumă de 2835,18 lei), fapt confirmat prin scrisoarea nr. 915/23, eliberată la 17.10.2023 de SRL ”Info Bon” (f.d.31) și răspunsul S.A.”Termoelectrica” nr. 79/416 din 19.01.2026(f.d.47). Din ultimul răspuns rezultă că pîrîții în luna mai 2023 au declarat un volum de 31,50 m/3, în lunile iulie și august 2023 au declarat consumul.

Din acest răspuns rezultă că, pîrîții nu au declarat indicele contorului numai în lina iunie 2023.

Hotărârea Guvernului nr. 281 din 31.05.2024, la fel ca și actul precedent-Hotărîrea Guvernului nr. 191/2002, care era în vigoare în iunie 2023, prevedea că volumul de apă caldă și energie termică se determină în baza indicațiilor contoarelor, iar în lipsa acestora consumul nu poate depăși norma stabilită și urmează a fi recalculat la prezentarea datelor reale (pct.9).

Pentru a fi considerat că apartamentul pîrîților este necontorizat, urmau a fi prezente caracteristicile indicate în pct. 9 din Hotărîrea Guvernului . Întrucît prin răspunsurile sale SA”Termoelectrica” SRL ”INFOBON” au indicat doar neprezentarea datelor contorului, reieșind din aceeași normă legală, urma ca să nu fie transmise datele contorului mai mult de 2 luni consecutiv, ceea ce în cazul din speță nu a avut loc. Respectiv la prezentarea datelor contorului în a doua lună, reclamatul urma a efectua recalculul, în conformitate cu datele contorului. Acest lucru reclamantul nu l-a făcut, din care motive a apărut pretinsa datorie.

Reclamantul nu a prezentat instanței nici procese-verbale de citire a contorului, acte de constatare a unor eventuale defecțiuni, scurgeri sau intervenții neautorizate, precum și nici dovada efectuării recalculării potrivit datelor reale. Or, în lipsa unor

asemenea probe, diferența de sumă pretinsă nu poate fi considerată datorie certă, lichidă și exigibilă.

Instanța reține că, potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea prestației, iar debitorul este ținut să o execute. Totodată, conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în mod corespunzător, cu bună-credință. Buna-credință se prezumă, potrivit art. 10 Cod civil.

În speță, pârâții, prin bonuri de plată emise de SRL „INFOBON", care confirmă achitarea serviciilor comunale pentru perioada iunie–august 2023, în sumă totală de 4 279,40 lei, au făcut dovada achitării consumului efectiv facturat și nu s-a demonstrat existența unei diferențe reale rezultate din consum suplimentar. Aceste probe scrise nu au fost combătute prin alte mijloace probatorii de către reclamant, în sensul art. 130 CPC. Menținerea unei sume calculate estimativ, fără ajustare ulterioară, ar constitui o încălcare a principiului echității și ar putea genera o îmbogățire fără justă cauză, contrar art. 1983 Cod civil.

Prin urmare, instanța constată că reclamantul nu a probat existența unei datorii certe, lichide și exigibile în cuantumul pretins și nici nu a demonstrat în mod concludent temeiul juridic al calității sale procesuale active.

Având în vedere prevederile art. 240 alin. (1) CPC, instanța apreciază probele în ansamblu și constată că circumstanțele invocate de reclamant nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că acțiunea înaintată de Î.M.G.F.L. nr. 23 în procedura falimentului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În ceea ce privește cheltuielile judiciare aferente taxei de stat și taxei de timbru, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 83 și art. 84 din Codul de procedură civilă, taxa de stat și taxa de timbru constituie plăți obligatorii datorate pentru examinarea cauzelor în instanțele judecătorești, iar achitarea acestora revine, de regulă, părții care introduce cererea de chemare în judecată, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 86 alin. (2) CPC, instanța poate dispune amânarea sau eșalonarea plății taxei de stat, însă aceasta nu echivalează cu scutirea definitivă de la plata acesteia, ci doar cu o amânare a executării obligației până la soluționarea cauzei.

În speță, reclamantul, care este în procedura falimentului, a solicitat amânarea plății taxei de stat și a taxei de timbru, cererea fiind admisă, cu amînarea plăților pînă la adoptarea hotărîrii prin încheierea instanței din 25.09.2025 (f.d.19).

În conformitate cu alin.(1) art. 94 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin prisma normelor legale vizate,cheltuielile judiciare aferente examinării prezentei cauze urmează a fi suportate de reclamant, ca parte care a pierdut procesul.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 94, 236-241 CPC, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de Î.M.G.F.L. nr. 23 din mun.Chișinău în procedura falimentului către Kovali Vladimir, Kovali Larisa și Stamati Olesea cu privire la încasarea datoriei, ca neîntemeiată.

Se încasează de la Î.M.G.F.L. nr. 23 din mun.Chișinău în procedura falimentului (IDNO *****) în beneficiul statului taxa de stat în sumă d e 250 (două sute cincizeci) lei.

Se încasează de la Î.M.G.F.L. nr. 23 din mun.Chișinău în procedura falimentului (IDNO *****) în beneficiul Judecătoriei Chișinău taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,judecător: Nadejda Mazur